

“Nu este vorba aici despre carti, este vorba despre seturi de jocuri. In clasa pregatitoare nu sunt evaluari, nu se dau note, scopul este sa ii pregateasca pe copii pentru clasa I. Aici nu se desfasoara activitati didactice in sensul clasic, ci ore de activitati libere, de joaca”. Asa a rezumat ministrul Educatiei clasa pregatitoare zero.

Un lucru este clar, chiar si pentru oficiali: nu se va invata nimic la scoala pregatitoare. Dar daca educatia nu reprezinta scopul acestei intreprinderi, de se sa obligam copiii sa vina in scoala? Pentru jocuri si activitati libere? In virtutea carui “drept”? E ridicol sa sustii ca ii fortezi pe cei mici sa plece de acasa unde se joaca, pentru a-i ingramadi intr-un spatiu de joaca...Nu exista codificat inca dreptul la joaca obligatoriu.

Cum Guvernul a dat dovada de transparenta si a publicat programa clasei zero (programa pentru “activitati libere”???), am aruncat un ochi, la intamplare, pe disciplina “educatie pentru societate”, o materie usor de ideologizat. “Integrarea copiilor in colectivitate”, ni se spune explicit, reprezinta finalitatea acestui demers. Nu exista, deci, nicio ratiune mai tare, mai filozofica sau mai profunda a efortului de scolarizare. Totul tine doar de amalgamarea unui compus social in niste forme predictibile. Cei mici vor fi slefuiti de la sase ani, astfel incat orice “asperitati” personale sa dispara in fata colectivitatii pentru intreaga viata.

Metoda prin care se ajunge aici este psihologica: “realizarea unui barometru al emotiilor pentru o zi/activitate, in care sa se consemneze starea de spirit la inceput, parcurs si la sfarsit”, “exprimarea unor trairi personale in raport cu grupurile din care face parte”, “exercitii de explicare a unor stari pozitive/negative”, samd. Citatele nu sunt dintr-o recomandare pentru terapie psihanalista, ci tot din programa disciplinei “educatie pentru societate” din clasa zero.

In conformitate cu documentul inspirator al acestui manual (“Educatia pentru secolul 21”), nu

vor exista abordari traditionale, ci unele “flexibile”, menite sa stimuleze creativitatea unor copii care sunt in stadiul de “primim marfa culturala”. Drept ilustrare a imaginatiei debordante pe care vor trebui sa o manifeste, programa recomanda “jocuri de rol in grupurile de apartenenta, cu tema: cum ma comport in familie”. Ce-i drept, va fi nevoie de creativitate pentru un asemenea subiect cata vreme micutii vor petrece din ce in ce mai putin timp in preajma familiilor lor....

Documentul mai recomanda realizarea unor proiecte, “cu continut moral-civic (de exemplu, “Clasa mea e ca o floare”, “Sa ocrotim florile din scoala”)”. Ministrul spune ca vor avea loc consultari, iar programa poate fi imbunatatita. Oricate imbunatatiri s-ar aduce, problema principala nu o constituie programa, ci scoala publica...Iar pana nu se va privatiza (practice, acest lucru inseamna eliminarea obligativitatii) acest bastion al reeducarii, sansele unei reforme morale, institutionale si sociale sunt nule.

{jcomments on}